

**President
Henry B. Eyring**
Esimene nõuandja
Esimeses Presidentkonnas

Õhuta neid palvetama

Lapsepõlves õpetasid mu vanemad oma eeskujuga mind palvetama. Alguses kujutasin endale Taevaisa ette kui kedagi, kes on kaugel eemal. Vanemaks saades on minu arusaamine palvest muutunud. Taevaisa on nüüd mu kujutluses kui keegi, kes on lähedal, säravvalges ja tunneb mind täiuslikult.

See muudatus tuli siis, kui sain kindla tunnistuse, et Joseph Smithi jutustus oma kogemusest 1820. aastal New Yorgi osariigis Manchesteris on tõde:

„Nägin otse oma pea kohal valguse sammast, mis oli eredam päikesevalgusest ja laskus tasapisi, kuni langes minu peale.

Vaevalt oli see ilmunud, kui ma tundsin end vabastatuna mind ahelais hoidnud vaenlase käest. Kui valgus minu peal oli, nägin ma enda kohal õhus seismas kahte Isikut, kelle sära ja hiilgust on võimatu kirjeldada. Üks nendest pöördus minu poole, kutsudes mind nimepidi, ja osutas teisele ning ütles: „*See on minu armas Poeg. Kuula Teda!*” (JSA 1:16–17)

Taevaisa oli tol kaunil kevadpäeval metsasalus. Ta kutsus Josephit nimepidi. Ta tutvustas maailma ülestõusnud Päästjat kui oma „armsat Poega”. Kus iganes ja mil iganes te ka palvete, tunnistus selle imelise kogemuse tõelisuse kohta õnnistab teid.

Isa, kelle poole me palvetame, on imeline Jumal, kes

lõi maailmad oma armastatud Poja kaudu. Ta kuuleb meie palveid, nagu Ta kuulis Josephi palvet – sama selgelt, nagu lausutaks neid Tema juuresolekul. Ta armastab meid piisavalt, et anda oma Poeg meie Päästjaks. Selle kingiga tegi Ta meile võimalikuks saada surematus ja igavene elu. Ja läbi palve Tema Poja nimel annab Ta meile võimaluse pidada Temaga ühendust selles elus nii sageli, nagu me seda soovime.

Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kiriku preesterluse hoidjatele on usaldatud püha ülesanne „küllastada iga liikme kodu ja **õhutada neid palvetama häällega ja salajas ...**” (ÕL 20:47, rõhutus lisatud).

Palvetamisele õhutamiseks on palju võimalusi. Me võime tunnistada, et Jumal on käskinud meil alati palvetada, võime tuua näiteid pühakirjadest ja oma kogemustest, kuidas oleme saanud õnnistusi vastuseks meie tänu-, küsimis- või otsimispalvele. Näiteks tunnistame, et ma tean, et Taevane Isa vastab meie palvetele. Olen saanud juhatust ja lohutust sõnadest, mis on mulle mõttesse tulnud, ja ma tean läbi Vaimu, et need sõnad olid Jumalalt.

Seda koges prohvet Joseph Smith ja nii võid ka sina. Südamest tulnud palvele vastati talle järgnevalt:

„Mu poeg, rahu sinu hingele; sinu vaev ja sinu kannatused on vaid viivuks;

ja seejärel, kui sa pead hästi vastu, ülendab Jumal sind kõrgele” (ÕL 121:7-8).

See oli ilmutus armastavalt Isalt suures ahastuses olevale ustavale pojale. Iga Jumala laps saab läbi palve Temaga rääkida. Miski pole mind õhutanud rohkem palvetama kui armastuse ja valguse tunded, mis olen saanud vastuseks alandlikele palvetele.

Me saame tunnistuse mis tahes Jumala käsu kohta siis, kui sellest käsust kinni peame (vt Jh 7:17). Sama kehtib käsu kohta, mille järgi peame palvetama nii häälega kui salajas. Teie õpetaja ja sõbrana luban, et Jumal vastab teie palvetele ja Püha Vaimu väega võite ise teada, et need vastused on Temalt.

SÕNUMI ÕPETAMINE

- Piltidel on õppetunni peamise mõtte edasiandmisel tähtis roll („Teaching, No Greater Call”, 1999, lk 176). Näita pilti Joseph Smithi esimesest nägemusest. Arutlege Joseph Smithi palvekogemuse üle. Kuidas muutuksid teie palved tähendusrikkamaks, kui kujutlete Taevaisa enda lähedal, nagu teeb president Eyring?
- Vastavalt president Eyringi soovitudele kaaluge oma tunnistuse jagamist palve kohta, kirjeldades õnnistusi, mida olete tänu palvetamisele saanud, või jagage palvega seotud pühakirjakohti.

NOORTELE

Minu usupalve

Priscilla Farias de Lima

18-aastaselt töötasin mööblipoes müüjana. Minu töögraafik oli väga pingeline. Töötasin esmaspäevast laupäevani kella kaheksast hommikul kümneni õhtul. Olin pettunud, sest see ei võimaldanud mul osaleda instituudis ega teistel Kiriku üritustel.

Hakkasin palvetama suure usuga Taevaisa poole, et Ta aitaks mul leida töö, kus ei peaks töötama laupäeviti, nii et saaksin minna instituuti ja teistele Kiriku üritustele.

Ühel päeval aitasin tööl ühte meest. Hakkasime rääkima ja ta ütles, et töötab suures pangas. Ma küsisin, kuidas saaksin sinna tööle kandideerida. Ta andis mulle oma nime ja telefoninumbri, et ma helistaksin nende personaliosakonda ja ütleksin, et tunnen teda. Käisin pangas ja tegin ära kõik vajalikud katsed. Sooritasin need edukalt ja edaspidi oli minu tööaeg kuus tundi päevas esmaspäevast reedeni ning teenisin kolm korda varasemast rohkem.

Ma tean, et Issand juhib meid, kui oleme valmis asetama Tema esikohale. Ta juhib mind tänagi. Ma tean, et palve põhimõte on tõene.